

DE STER VAN NEDERLAND

15 FEBRUARI 1932

No. 4

37e JAARGANG

Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is. Matt. 5: 48.

DE ZOON DES MENSCHEN.

Door Dr. James E. Talmage.

Van nu aan zult gij den hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende en nederdalende op den Zoon des Menschen". (Joh. 1: 52).

Bijbelkenners en theologen beweren over het algemeen, dat met de uitdrukking: *De Zoon des Menschen* aangeduid wordt Zijn eigenaardige verwantschap aan het menschdom en dat het een benaming is van nederigheid, zelfverloochening en ootmoed. Integendeel is het een van de hoogste titels die de Heere kon aannemen. En toch zien wij in allerlei Bijbelvertalingen en concordanties dat de schrijvers altijd heel zorgvuldig „Zoon” met een hoofdletter „Z” schrijven en „mensen” met een kleine „m”. Welnu, ik vraag u in plechtigen ernst: wie is die kleine - m - mensch wiens Zoon Jezus de Christus is?

Jezus van Nazareth was het eenigste mannelijke menschelijk wezen dat ooit op aarde rondwandelde sedert Adam dat niet de Zoon van een sterfelijk mensch was. En als men denkt dat Hij een titel zou aannemen, een onderscheidende en uitsluitende titel, die aanduiden zou dat Hij de Zoon van een sterfelijk mensch was, dan neemt men een verkeerde feitenvoorstelling aan.

Het in deze laatste dagen gegeven openbaringswoord maakt het duidelijk wie de eene en eenigste opperste verheerlijkte *Mensch*

was wien Christus kende: God de Eeuwige Vader, de Vader van den geest van Jezus en eveneens de Vader van Zijn lichaam.

Daarom is de titel *de Zoon des Menschen* een benaming van heerlijkheid, gezag en macht onder al de kinderen der menschen. *De Zoon des Menschen* is de Eeniggeborene van den bij uitstek verheerlijkten *Mensch*. Hij, de Eeuwige Vader, heeft sedert die dagen Zijn Zoon verheerlijkt, maar ofschoon de Zoon verheerlijkt zij met de heerlijkheid des Vaders, verandert dit het feit niet dat Hij de Zoon van dien Vader is en Hij, de Eeuwige Vader, Zich een *Mensch* genoemd heeft: *De Mensch*.

De betiteling *De Zoon des Menschen* is daarom in groote mate synoniem met *De Zoon van God*. Wij zijn allen geestkinderen van God, maar Jezus Christus is *De Zoon van God* in een overtreffenden en onderscheidenden zin. Als de Heer de hier besproken benaming op Zichzelf toepast gebruikt Hij steeds het bepalend lidwoord: niet louter Zoon des Menschen of een Zoon des Menschen, maar *De Zoon des Menschen*, dat specifiek en uitsluitend een titel is die Jezus Christus toebehoort. Hij gebruikte hem zoodanig dat hij ermee te kennen gaf, dat die titel bijzonderlijk en alleenlijk de Zijne was.

Klaarblijkelijk ligt er veel meer in die uitdrukking dan wat die woorden doorgaans uitdrukken. Des Heeren gebruik van de onderscheidende benaming wijst op een diepere beteekenis; en die, zooals wij reeds uitduidden, ligt in het feit dat Hij Zijn Vader kende als de eene en eenigste, in den hoogsten graad verheven *Mensch*, Wiens Zoon Jezus was, zoowel in lichaam als geest — de Eerstgeborene onder al de geestkinderen van den Vader, de Eeniggeborene in het vleesch — en daarom was Hij en is Hij, in een alleen op Hem toepasselijken zin, de Zoon van Eloheim, den Eeuwigen Vader.

Volgens de openbaringen aan Enoch de Ziener is *Mensch der Heiligheid* een van de namen waaronder de Eeuwige Vader bekend is: „en de naam van Zijnen Eeniggeborene is Zoon des Menschen, namelijk Jezus Christus”. Wij lezen verder dat de Vader van Jezus Christus Zich volgenderwijs aankondigde bij Enoch: „Zie, Ik ben God; *Mensch der Heiligheid* is Mijn naam; Raadsman is Mijn naam; en Eindeloos en Eeuwig is Mijn naam”. (Paarl van Groote Waarde, blz. 34 en 40).

»WAT DENKT GIJ VAN CHRISTUS?«

Door Ouderling B. H. Roberts.

Ik veronderstel dat jaarlijks duizenden preeken door de Christelijke geestelijken over dezen tekst worden gehouden.

En nu daag ik hen voor hun geliefden tekst, en ik vraag hun: „Wat denkt gij van Christus?” „Is hij God?” „Ja.” „Is hij mensch?” Ja — er is geen ontkomen aan. Zijne opstanding en de onsterfe-

lijkheid van zijn lichaam zoowel als van zijnen geest, die op zijne opstanding volgde, zijn werkelijkheid. Hijzelf getuigt het op verschillende wijzen. Hij verscheen aan een aantal apostelen, die door vrees werden bevangen toen zij hem zagen, want zij dachten, dat zij een geest ontwaarden; maar Hij zeide tot hen: „Waarom zijt gij ontroerd, en waarom klimmen zulke overleggingen in uwe harten? Ziet mijne handen en mijne voeten, want ik ben het zelf, tast mij aan en ziet, want een geest heeft geen vleesch en beenderen, gelijk gij ziet dat ik heb”. (Lucas 24: 36—39). En om nog meer bewijs te geven van de werkelijkheid van Zijn bestaan, als om allen twijfel weg te nemen, zeide hij: „hebt gij hier iets om te eten?” En zij gaven Hem een stuk van een gebraden visch, en van honingraten, en Hij nam het en at het voor hunne oogen. (Luc. 24: 41—43). Denk eens aan! Een opgestaan, onsterfelijk wezen bezig met het eten van stoffelijk voedsel!

Ik ben benieuwd of onze zoozeer tot het geestelijke geneigde vrienden hem niet zullen aanklagen wegens zooiets materialistisch na zijne opstanding! Een Schotsch Presbyteriaan is buitengewoon ijverig in het strikt naleven van den Sabbat. Een hunner die een weinig liberaal was in de opvatting van deze wet, redetwistte eens met een orthodoxen broeder over dit onderwerp en legde er den nadruk op, dat zelfs Jezus de wet van den Sabbat in zooverre niet in acht nam, dat hij Zijne discipelen toestond door de korenvelden te loopen op den Sabbat-dag, de korenaren in hun handen stuk te wrijven, het kaf weg te blazen en de graankorrels te eten. „O wel!” zegt Donald, „het kan zijn dat de Heer dat deed, maar hij stijgt er niet door in mijne achting”. En deze opgestane, tweede persoon in de Godheid at stoffelijk voedsel na Zijn opstanding, maar ik vermoed dat deze daad Hem niet in de achting van ultra-geestelijk-gestemde menschen doet stijgen. Het komt ongetwijfeld in conflict met hunne opvattingen over hetgeen het leven na de opstanding behoort te zijn.

Maar dat is niet alles, wat Hij deed: met Zijne verheerlijkte handen bereidde Hij voor Zijn discipelen een maaltijd aan het strand, en noodigde hen uit van het voedsel te nuttigen dat door Zijne verhevene handen was verzorgd. (Joh. 21: 9—13 en Hand. 10: 41).

Voorts zette Hij Zijne bediening onder de discipelen na Zijne opstanding nog veertig dagen voort, at en dronk met hen. (Hand. 1: 2, 3 en 10: 41). En toen zij eens tezamen waren vergaderd, ziet daar steeg Hij uit hun midden op en een wolk onttrok Hem aan hun oogen. Op dat oogenblik stonden twee personen in witte kleederen naast hen en zeiden: „Gij Gallileesche mannen, wat sraat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den hemel, zal alzoo komen gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien henenvaren”. (Hand. 1: 11).

Hoe nu? Met Zijn lichaam van vleesch en beenderen, met de teekenen in Zijn handen en voeten? Zal Hij zóó terugkomen? De

oude Joodsche profeet Zacharias voorzag zulks. Hij beschrijft de glorieijke wederkomst wanneer Zijne gezegende, doorstokene voeten den Olijfberg weder zullen aanraken; en deze zal in tweeën spijten en een groot dal vormen, dat een toevluchtsoord zal zijn voor het in nood verkeerende huis van Juda, dat zeer is afgemat door de belegering van hun groote stad Jeruzalem. Er wordt ons verteld, dat zij „Hem zullen aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben”, en zij zullen „over Hem rouwklagen als met de rouwklage over eenen eenigen zoon”, en te dien dage zal iemand Hem aanschouwen en zeggen: „Wat zijn dat voor wonden in Uwe handen?” en Hij zal antwoorden: „Die zijn Mij in het huis van Mijne vrienden toegebracht.” (Zacharias, 12e, 13e, en 14e hoofdstukken).

Wat denkt gij van Christus? Is hij God? Ja. Is hij mensch? Ja. Zal deze opgestane, onsterfelijke, verheerlijkte mensch ooit veranderd worden in een lichaamlooze, vormlooze essence, alom verspreid, zooals de geur van een roos in de omringende lucht is verspreid? Zal hij ooit een onpersoonlijk, onlichamelijk, onstoffelijk God worden, zonder lichaam, lichaamsdeelen of gemoedsaandoeningen? Zal het zoo zijn? Kan het zoo zijn? Wat denkt gij van Christus? Is hij God? Ja. Is hij een mensch, opgestaan uit het graf? Ja; in naam van alle Goden: zoo is het. Waarom dan beschuldigen de sectarische geestelijken het geloof van de leden der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wijl zij gelooven en plechtig verklaren dat God een Verheven Mensch is en dat Hij een tastbaar, onsterfelijk en onvernietigbaar lichaam heeft en dit zal behouden door de ontelbare eeuwen heen?

En daar de Zoon in de gedaante en de gelijkenis van den Vader is, of zooals Paulus het uitdrukt: „het uitgedrukte beeld van Zijns Vaders zelfstandigheid”, zoo is ook God, de Vader, een Mensch met een onsterfelijk, verheerlijkt en verheven lichaam; want zooals de Zoon is, zoo is ook de Vader, een Persoonlijkheid met een omhulsel van vleesch en beenderen, zoo tastbaar als dat van een mensch, zoo tastbaar als het verheerlijkte, opgestane lichaam van Christus.

(Vertaling van A. D. J.)

(The Mormon Doctrine of Deity).

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Vrijdag 26, Zaterdag 27 en Zondag 28 Februari wordt D. V. de Amsterdamsche Districts Conferentie gehouden. Bijeenkomsten als volgt: Vrijdagavond 8 uur, Zaterdagavond 8 uur, Zondag v.m. 10 uur, n.m. 2,30 en 's avonds 6 uur. Zendelingen bijeenkomst Zaterdagmorgen 10 uur.

Alle samenkomsten in het gewone gebouw: Weteringschans 101.
Allen vriendelijk uitgenoodigd!

ALGEMEENE ZALIGHEID.

Zijn de menschen damschijven?

Als de menschen damschijven waren, dan zou men kunnen veronderstellen dat de Albestuurder sommigen terughoudt en anderen opschuift op het dambord des levens. Maar de mensch is geen damschijf; hij is in den vollen zin des woords een kind van God, in de geestenwereld gewonnen. Het eeuwige plan van den Albestuurder: het Evangelie beoogt de zaligheid en verhooging van al Zijn kinderen, van den eerste af tot den laatste toe. Elke andere voorstelling moet noodwendig samengaan met een onbarmhartige, liefdelooze godheid: een onoverkomelijke hindernis op den levensweg. Ware godsdienst heeft dit kenmerk dat de zaligheid, dat wil zeggen eindeloos zieleheil, binnen aller bereik ligt en in meerdere of mindere mate door allen bereikt zal worden. Het Evangelie biedt iedere ziel eeuwige hoop aan, in weerwil van zwakheid en falen en dwaas-zijn. De Heere heeft gezegd: „Dit is Mijn werk en Mijne glorie: te weeg te brengen de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch.” De zaligheid is absoluut algemeen.

Wat is verdoemenis?

Zoo alle menschen zalig kunnen worden, wat is dan de betekenis van verdoemenis, een bijbelwoord dat eeuwenlang een schrikwoord is geweest? In het licht van ware kennis velt het eenvoudige antwoord een van de ergste dwalingen van de door menschen gemaakte godsdiensten.

Geloof alleen redt niet: er moeten werken bijkomen. Geloof en werken bouwen samen den weg tot zaligheid, op aarde en in den hemel. Zoo spreekt de waarheid.

Op onzen oordeelsdag, onverschillig of die plaats hebbe voor menschen of voor God, zal ons geloof, ons voornemen ons geen belooning of straf aanbrengen, maar ons werk, ons actief geloof zal het over ons uitgesproken oordeel bepalen. Geloof, in daden omgezet, wordt de eeuwige maatstaf.

Hebben wij maar schraal werk geleverd, dan zal de belooning gering wezen; hebben wij goed werk verricht, dan zal het loon groot zijn. Hoewel allen zalig zullen worden, zullen sommigen een hogere heerlijkheid ontvangen dan anderen. Dit is de hogere gerechtigheid, de eenigste, een hemelsch Ikwezen waardig.

Straf is het gevolg van booze daden, zooals belooning het gevolg is van goede daden. Oorzaak en gevolg zijn zoowel in de geestelijke als in de stoffelijke wereld in werking. De straf die de boosdoeners toegemeten wordt is verdoemenis, maar wat dat werkelijk is weten wij niet. Dikwijls wordt er van eeuwige straf gesproken. Verdoemenis, in het allerergste geval, is de billijke en rechtvaardige straf, door onzen liefhebbenden, barmhartigen Vader uitgemeten aan zijn eigenzinnige kinderen. Geen eeuwige kwelling van onzegbare pijn. Over deze waarheid is het stukjes-

draaiende Christendom al deze eeuwen gestruikeld en gevallen. Het wordt hoog tijd dat het woord verdoemenis eens opnieuw omschreven wordt.

De ongeloofige dooden.

Vele menschen hebben de waarheid weerstaan en zijn den dood ingegaan zonder geloof of goede werken. Ook die moeten een oordeel ontvangen. Wat zal er met hen gebeuren?

In de woorden der waarheid ligt het antwoord klaar. De mensch neemt naar de geestenwereld zijn persoonlijkheid en de wezenlijke merkteekenen van zijn mensch-zijn met zich mede: zooals zijn begripsvermogen en zijn vermogen van vrije keus. Het leven aan de „overzijde” heeft in alle opzichten veel overeenkomst met het leven op aarde.

In de wereld na den dood kan de mensch toenemen in kennis als hij dat wenscht, de zondaar kan zich daar bekeeren, de wijze vorderingen maken, zooals op aarde. Niemand staat stil aan de andere zijde van het graf, want het leven, dat daar evenzoowel bestaat als hier, eischt vooruitgang of achteruitgang.

De zondaar kan na den dood de waarheid van het Evangelie vernemen en zijn eigenzinnigen wil temmen; hij kan zich daar bekeeren en vergiffenis ontvangen. Zoo kan dus de zondaar na den dood naar zaligheid streven. De tijd is lang. Wie kan zich niet voorstellen dat het harde hart in den loop der eeuwen veranderd wordt? Zoo werkt het plan van onzen liefhebbenden Vader.

Degenen die in duisternis gestorven zijn.

Wat gebeurt er met degenen die op aarde geleefd hebben zonder de waarheid, het Evangelie-plan, gehoord te hebben, die daarom de voorschriften niet konden aannemen of verwerpen?

Zij zullen de gelegenheid hebben de waarheid te hooren in die werkelijke, geestelijke wereld welke zij binnengegaan zijn en zullen, zoo zij rechtvaardige gewilligheid betoonen, de aangeboden waarheid aannemen; of, zoo zij onwillig zijn, de waarheid den rug toekeeren, zooals zij dat op aarde hadden kunnen doen. Daar is geen dwang in het koninkrijk Gods. De mensch blijft ten eeuwigen dage zijn vrijen wil behouden.

Degenen die de waarheid niet op aarde hebben gehoord, maar haar in het hiernamaals aannemen en in toepassing brengen, zullen de zegeningen van het Evangelie ontvangen. De weegschaal der eeuwige gerechtigheid hapert nooit, om het even wat de tijd of plaats of wie de persoon zij.

Ongedoopte zuigelingen.

Hoe staat het met zuigelingen, gedoopt of ongedoopt, die sterven voordat zij de waarheid kunnen verstaan? Zuigelingen dienen niet gedoopt te worden, want de doop is het symbool van een verbond met God, dat niet gesloten kan worden door

iemand die nog niet de jaren van verantwoordelijkheid bereikt heeft. Zulke jonge kindertjes, rechtstreeks uit de tegenwoordigheid van God gekomen in een sterfelijk lichaam, maar die geen gelegenheid krijgen om hun vrijen wil te gebruiken, niet toerekenbaar worden, keeren naar den Vader terug, rein en ongeschonden en zondeloos. Zij zullen geoordeeld worden evenals degenen die geen zonde gedaan hebben op aarde.

De waarheid verwerpt, onvoorwaardelijk, de helsche leer, uit onheiligen ijver geboren, dat ongedoopte zuigelingen de verschrikkingen van een eeuwigbrandend pijnigingsvuur zullen ingaan. Zoo'n oordeel zou een aardschen vader onwaardig zijn, laat staan een hemelschen Vader.

De hemelpoort.

De Heere Jezus heeft gezegd: „Indien gij u niet bekeert en gedoopt wordt, zult gij het koninkrijk Gods geenszins ingaan”. Allen die dat beloofde land binnengaan, hebben zekere vereischten aan te nemen. De eerste drie zijn: Geloof in God en Zijn plan; bekeering of afwending van kwaad en het in toepassing brengen van waarheid; de doop of een verbond dat men de wet des Heeren wil gehoorzamen: het symbool van den dood en de opstanding van den Heere Jezus Christus.

Deze vereischten zijn even noodzakelijk voor de dooden. Zaligheid in de geestenwereld vereischt geloof en bekeering. Alleen degenen wier zielen de waarheid aanhangen en zich van dwaling afkeeren, in hun geloof en werken, kunnen de zegeningen des Heeren verwachten.

Water is van de aarde — hoe kunnen dan de ongedoopte dooden, die geloof verkrijgen en zich bekeeren, gedoopt worden? Eenvoudig genoeg. De op aarde levenden kunnen voor de dooden gedoopt worden en wanneer de plaatsvervangende daad aanvaard wordt door degenen die naar gene zijde zijn gegaan, wordt het verrichte werk voor hen van kracht. Het is alsof zij gedoopt waren geworden. Er is aan de wet voldaan. Op deze wijze kunnen alle tot de aarde behoorenden, levenden of dooden, gehoorzaamheid betoonen aan dezelfde wet.

Eeuwenlang heeft het kwijtraken van dit leerstuk, tot de Kerk van Christus behorend, de menschen tot treurige dwalingen en gruwelijke leerstellingen geleid.

Plaatsvervangend dienstbetoon.

Het leerstuk van plaatsvervangend dienstbetoon is volstrekt niet nieuw. Jezus Christus leed en stierf voor heel het menschedom, opdat alle menschen leven mochten, in den volsten zin des woords, na den dood. Maar het overvloedige leven dat Hij beloofd heeft komt alleen tot degenen die Zijne zending en instellingen aannemen. Op dezelfde wijze kunnen geloovige mannen en vrouwen

gedoopt worden voor hunne dooden en zoo het voldoen aan de wet mogelijk maken voor onze afgestorvenen.

Het is een boeiend vooruitzicht, onze voorouders van dienst te wezen, zoodat zij verkrijgen en behalen mogen al hetgeen het plan des Heeren den kinderen der menschen aanbiedt.

Zulk plaatsvervangend werk kan alleen verricht worden in heilige plaatsen, in aan zulke doeleinden toegewijde tempelen. De Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen heeft verscheidene zulke tempels, waarin plaatsvervangend werk voor de dooden verricht wordt.

Zulk heilig tempelwerk kan alleen doeltreffend verricht worden onder vol en deugdelijk hemelsch gezag. Geen mensch kan zich het recht aanmatigen, plechtigheden te verrichten, die tot in de eeuwigheid reiken. De Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen heeft het noodige gezag ontvangen. Het in de tempels verrichte werk is gezaghebbend en overbrugt de kloof tusschen het aardsche en het eeuwige.

Zoo kan de sterfelijke mensch de groote vreugde smaken van een „heiland op den berg Zions” te zijn voor zijne geliefden. En zoo kunnen allen die op aarde geleefd hebben aan een en dezelfde wet des Heeren voldoen.

Het voltooide werk.

Wanneer aan allen, levenden en dooden, het Evangelie geleerd zal zijn, wanneer voor allen de deur van den doop geopend en aan de andere vereischten voldaan zal wezen, kan het werk waarvoor de aarde geschapen is zijn voltooiing naderen.

Verlossing, eeuwige gelukzaligheid, is voor allen bestemd. Niet allen zullen er een volheid van ontvangen, want hun vrije wil heeft hen naar verkeerde plaatsen geleid, maar allen zullen geoordeeld worden volgens hun werken, en den ergsten zondaar zal een grooter heerlijkheid gegeven worden dan hij verwachten kon.

Voor zulk een leerstuk verdwijnt de hel, en in de plaats daarvan komt het oprechte leed dat men wegens booze werken in een lagere heerlijkheid is dan bereikt had kunnen worden. Berouw en spijt zijn de bestanddeelen van den toestand dien wij met het woord „hel” omschrijven, en zij kunnen gelenigd worden, hoewel niet opgeheven, door de vergevende goedheid van onzen Vader in den Hemel.

De vele wijsgeerige theorieën der menschen vervagen voor het eeuwige licht van zulk een leerstuk. Zulke eeuwige hoop, zulke universeele liefde, zulke oneindige mogelijkheden doen de mensche lijke ziel van vreugde trillen.

Zijt gij bekend met het waarheidssysteem, bekend als de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen, waarin deze en andere even bezielende leerstukken aangetroffen worden?

Eeuwfeest-serie, no. 11.

Engelsch: Dr. John A. Widtsoe.

Hollandsche vertaling: K.

VAN DE REDACTIE.

»De Anti-christelijke leerstellingen der Mormonen«.

In de *Heraut* van Zondag 24 en 31 Jan. 1932 wijdt de redacteur lange artikelen aan het bespreken van de vraag „of de doop door de Mormonen bediend wel voor een Christelijken doop kan erkend worden”. Waar wij er hier op wijzen, moet het ons reeds dadelijk van het hart dat de conclusie, ja of neen, waartoe de redacteur van de *Heraut* komt, voor onze beweging geen beteekenis heeft, al zal het menigen individueelen Mormoon interesseeren.

Het Mormonisme bestrijdt geen andersdenkenden: het laat een iegelijk vrij om te gelooven wat hij wil. Het verheugt zich in alle goede, menschwaardige ondernemingen, werkt er aan mede zooveel het kan. Het kan echter de zoogenaamde „Christelijke kerk” niet als de ware Kerk van Christus erkennen, al gelooft het van ganscher harte dat er honderden en duizenden brave mensen in die „Christelijke kerk” of kerken zijn.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is ook niet uit die zoogenaamde „Christelijke kerk” voortgekomen. Zij is geen „sekte”: ze heeft zich niet afgescheiden van een hoofdkerk. Zij staat alléén. Haar boodschap is, dat God andermaal heeft gesproken en de Kerk opnieuw opgericht. Daar was noodzaak voor. De z.g. „Christelijke kerk” was niet de voortzetting van de oorspronkelijke Kerk van Christus, niet als een „geheel” (als men haar bonte mengeling een „geheel” kan noemen) en ook niet één of meer van de talloze kerken of richtingen. Een nieuw-oude Kerk (de oorspronkelijke Kerk van Christus, weer opgericht), nieuw gezag (het Nieuw-Testamentische teruggebracht) — dat leert de „Mormoonsche” Kerk. Niet met grootspraak, maar in allen eenvoud, dankbaar en blijde dat zij de verkondigster mag zijn van de moderne Godsopenbaring.

Waar de kerken om ons heen nu niet in hedendaagsche Godspraak gelooven, daar laten de Mormonen het zich in den regel maar aanleunen als men van de „anti-christelijke leerstellingen der Mormonen” spreekt. Maar als men beweert, zooals nu de redacteur van de *Heraut* doet, dat wij onze leerstellingen „achter een schijn van Christelijkheid verbergen”, waardoor wij „de eenvoudige geloovigen misleiden en voor hun secte trachten te winnen”, daar

protesteeren wij met alle kracht die in ons is. Waartoe die aantijging van misleiding? Is onze prediking niet onbewimpeld? Onze traktaten, brochures, boeken en tijdschriften, zijn ze niet voor allen verkrijgbaar?

In zijn bespreking glijdt de redacteur, Prof. Dr. H. H. Kuijper, over allerlei Mormoonsche leerpunten betrekkelijk nogal gemakkelijk heen, al stoot hij zich hier en daar. Maar zijn groote struikelblok is het „veelgodendom”. „Het gaat hier om wat hun profeten aangaande God hebben geleerd en of dit niet metterdaad polytheïsme of veelgodendom is”. „En dan blijkt wel duidelijk genoeg, dat deze secte den grondslag van het christelijk geloof verlaten heeft, al behoudt ze dan nog enkele Christelijke termen. Hun veelgodendom en hun anthropomorfisme is heidensch en antichristelijk”. „Daarom kan hun doop, al wordt deze bediend in den naam van Vader, Zoon en Heiligen Geest, ook niet als een Christelijke doop erkend worden”.

Deze conclusie, wij zeiden het boven reeds, heeft voor onze beweging geen beteekenis, ze laat ons geheel koud. Maar dat ons veelgodendom en anthropomorfisme „heidensch” is, zie, daarover zouden wij gaarne een lansje willen breken. Elders in dit nummer drukken wij enkele gedachten af van Dr. Talmage, een onzer apostelen, en Ouderling B. H. Roberts, den president van den Eersten Zeventigersraad, over dit onderwerp. Wij bevelen ze beleefd ter lezing aan. De God van den Bijbel, Dr. Kuijper weet het, is een anthropomorfe God, is menschvormig. Met allen eerbied zeggen wij dit, met het diepste ontzag. Als wij dit onderwerp aanroeren, gevoelen wij behoefte aan hemelsche voorlichting, met Milton zouden wij willen uitroepen: „Uw kracht doordring mijn zwakheid en Uw dageraad mijn nacht!”

God is „menschvormig”, maar welk een gebrekkig beeld is de onvolmaakte mensch van den Alvolmaakte! Met Ouderling Roberts vragen wij echter: Is Jezus Christus God? Zoo ja dan heeft God een lichaam, ledematen, gemoedsaandoeningen en mag niet beschouwd worden „als een zuiver geestelijk wezen”, om Dr. Kuijpers woorden te gebruiken. Jezus Christus, de Verrezene, Wiens lichaam de ongeloovige Thomas betastte, is het „uitgedrukte beeld van de zelfstandigheid des Vaders” (Hebr. 1:3). De „zelfstandigheid” van den Vader is afzonderlijk, de „zelfstandigheid” van den Zoon is afzonderlijk, die van den Heiligen Geest is afzonderlijk, maar hoe op zichzelf staand ook, zijn deze volheerlijke Ikwezens volkomen „één in geest en streven, één in lied en leven, één in daad en woord”.

Dr. Kuijper maakt ook bezwaar tegen de Mormoonsche leer, dat de mensch een god kan worden. „Geliefden!” schrijft de beminde Apostel, „nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, „wij hem zullen gelijk wezen”. Is Jezus Christus God? En Johannes en de andere geloovigen konden Hem gelijk

worden? Herinnert ons dat niet aan de woorden van den Heiland (Joh. 10:34): „Is er niet geschreven in uwe wet: Ik heb gezegd, *gij zijt goden*”? Noemt men dat „veelgodendom”, o ja, dan gelooven de Mormonen in een „veelgodendom”. Maar hun gebed is tot niemand dan tot den Vader van onzen Heere Jezus Christus. Wij bidden in den naam van den Zoon om de voorlichting en gloed van den Heiligen Geest, die van Vader en Zoon getuigt. En als men dat „antichristelijk” gelieft te noemen, in vredesnaam: hier staan wij, wij kunnen niet anders!

K.

DE KERKEN EN DE WERELDCRISIS.

Een oecumenisch manifest.

Het volgende manifest wordt tegelijkertijd in alle landen der wereld gepubliceerd:

„De christelijke kerken der wereld volgen met de grootste zorg de algemeene inzinking van het maatschappelijk leven. Zij merken op, dat de strijd van breede massa's om het dagelijksch brood zich steeds meer verscherpt, dat geheele volken van de moeizaam bereikte hoogte van hun levensniveau omlaag zinken, en dat bovendien nog de hoop op een rechtijdige oplossing van de tegenwoordige moeilijkheden ook zelfs door de werklustigste en arbeidzaamste menschen hoe langer hoe meer wordt opgegeven. Zij zien, hoe deze veelvoudige nood en bovenal de daardoor ontstane ontwrichting voor ontelbaar velen een zware verzoeking tot ongelooft wordt.

De kerken waardeeren met diepe dankbaarheid alle zorg, tot leniging van dezen nood aangewend. Ook zij zelf hebben in alle door den nood getroffen landen getracht, de hulpvaardigheid harer leden op te wekken; en het is haar mogelijk geweest, veel persoonlijken nood en ontbering te lenigen en tot bezonnenheid van oordeel ten opzichte van de onbegrepen hardheid van den tegenwoordigen toestand velen te leiden.

Maar inmiddels moeten de kerken de vrees uitspreken, dat de langdurige wereldcrisis niet slechts de gewilligheid tot, maar ook de mogelijkheid van krachtdadige hulp in gevaar brengt, zoo al niet geheel en al verbreekt, en dat degenen die het hardst getroffen worden, meer en meer aan de verzoeking tot bitterheid en haat ten prooi vallen.

De kerken zien wel, dat de verantwoordelijke leiders van de maatschappij en van den staat in allen nood op middelen en wegen zinnen om aan de maatschappelijke inzinking een eind te maken. Zij zien ook, dat de kennis van de diepere oorzaken van deze crisis in toenemende mate doorbreekt. Zij juichen ook alle

pogingen toe, welke tot een solidaire actie der groote cultuurvolkeren voeren kunnen.

Maar de kerken hebben den indruk, dat de beslissende bewijzen van deze wereldsolidariteit zich nog laten wachten; en zij zijn met de volkeren en bovenal met de noodlijdende massa's van de onontkoombare noodzakelijkheid van snel handelen overtuigd. Zij zien, dat thans de bemoeiingen om tot breede oplossingen op maatschappelijk gebied te komen, door het ontbreken van zekerheid en klaarheid in de politieke verhoudingen tot verijdeling veroordeeld zijn, en dat thans ook de maatschappelijke toekomst beslissend bepaald wordt door de maatregelen, die op politiek gebied te treffen zijn. Op grond van dit inzicht dringen zij er bij de staatslieden der wereld bij vernieuwing op aan, om de ontzaglijke verantwoordelijkheid, die, gezien dezen toestand, op hen rust, bovenal ook met het oog op de naderende ontwapeningsonderhandelingen, te gedenken. De wereld hijgt naar werkelijke beveiliging van den vrede; en zij zal, als zijn duurzaamheid verzekerd kan worden, bereid zijn ook werkelijk en rechtvaardig de wegen te gaan, welke tot oplossing van de door de wereldcrisis gestelde vragen voeren.

Sinds de dagen van den oorlog was het gevaar, dat de rest van een in eeuwen gegroeide solidariteit der volkeren verloren zou gaan, nog nooit zoo groot als nu, en dat in een tijdstip, dat juist de sterkste bewijzen van deze solidariteit vereischt. De kerken roepen daarom alle kringen en in het bijzonder alle Christenen op, om alles te doen ter bestrijding van dit gevaar, om een klaar inzicht in de hier aangeduide verhoudingen bij de publieke opinie der wereld ingang te doen vinden en om op deze wijze een solidair-woorden van aller wil om de wereldcrisis te overwinnen, te dienen."

Dan volgen de namen van de presidenten van den oecumenischen raad voor practisch Christendom.

HUISBEZOEK-LES VOOR MAART.

Voor de maand Maart is de huisbezoek-les voor de broeders te vinden op bladzij 61 van dit Ster-nummer: de tien punten die de „wet" uitmaken van de Zeemeeuw-meisjes. Bespreekt punt voor punt en ziet of ze niet behartigenswaardig zijn voor allen.

»Blind ongeloof dwaalt zeer gewis
En vorscht vergeefs Zijn daän.
God, die Zijns Zelfs verklaarder is,
' Doet alles eens verstaan.«

(Cowper.)

SEGOLIA.

„Eenheid”, weekblad voor Geestelijke en Maatschappelijke stroomingen, heeft in haar nummer van 28 Januari 1932 het volgende te zeggen over de nieuwe handleiding van onze Zeemeeuwmeisjes :

Segolia, uit het Amerikaansch bewerkt door Jopie Riet.

Uitgave der Ned. Zending, Crooswijksche Singel 16b, Rotterdam.

De Mormonen accentueeren bijzonder de naastenliefde, het dienen van den medemensch, het ethisch godsdienstige leven, al beweren goedkoope lasteringen anders. Dit boekje is een handleiding voor de leidsters der meisjesgroepen, die „Zeemeeuw” of „Seagull” genoemd worden, en meisjes van 12 tot 15 jaar omvatten. Al heel jong worden de Mormoonsche kinderen in groepsverband opgevoed tot maatschappelijk dienen en ethisch leven. De wet, die het zeemeeuw-meisje in haar groep wordt ingeprent is :

1. Begin en eindig den dag met een glimlach.
2. Toon hoffelijkheid, uit vriendelijkheid gesproten.
3. Spreek de waarheid.
4. Wees altijd plichtsgetrouw.
5. Koester reine gedachten, spreek beschaafde en wellevende taal.
6. Zoek levenslust op den weg der gezondheid.
7. Geef gewillig uw diensten.
8. Verrijk uw geest uit elke goede bron.
9. Wees gehoorzaam.
10. Vertrouw op God.

En door het Nederlandsch Christelijk Persbureau werd het volgende persbericht verspreid in de Kerknieuws-rubriek, ook „in de lucht” :

Segolia.

De Nederlandsche zending der „Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen”, Crooswijksche Singel 16b, Rotterdam, president de heer F. I. Kooyman (de zoogenaamde Mormoonsche kerk) heeft onder den titel Segolia een handleiding in het licht gegeven voor het jeugdwerk onder meisjes, gelijk dit van deze kerk, op moderne leest geschoeid, uitgaat. De naam Segolia is een versymboliseering van het Engelsche woord seagull, zeemeeuw. De Nederlandsche afdeling der Zeemeeuwmeisjes is een navolging der Amerikaansche Segolia.

GOD WEET HET 'T BEST.

Eenmaal als w' alle levenslessen weten
 En zon en sterren onder zijn voor goed,
 Zal al hetgeen wij nu nog duister heeten
 En dat ons 't vocht in de oogen wellen doet,
 Opschijnen uit den duistren nacht des levens,
 Als sterrenpracht uit donkerst hemelblauw;
 En zien wij in hoe wijs en liefdrijk tevens
 God ons bewaakte met Zijn Vadertrouw.

En dan zien w' in, wijl nu wij zuchten, raden,
 Hoe 't plan van God voor aller welzijn werkt;
 Waarom Hij niet antwoordde als wij Hem baden,
 Omdat door Hem het einde werd bemerk't.
 En evenals verstandige ouders weren
 Te veel van 't zoete van het snoepgraag kind,
 Zoo laat misschien de Vader ons ontberen
 Des levens zoet, wijl Hij het beter vindt.

En als gij soms in uwen levensbeker
 Den alsem vindt, en deinst van tegenzin,
 Een Wijzer Hand dan d' onze, o dit is zeker,
 Schonk u dien bittren wijn des levens in.
 En moest g' een dierbare in de groeve sluiten,
 Die nimmermeer uw liefdekus ontvangt,
 Dan hoor' een liefdrijk Vader niet u muiten,
 Draag lijdzaam dan de droefheid die u prangt.

En gij zult zien, dra, dat niet tijd-verlengen
 Het lieflijkst is dat God Zijn vrienden geeft,
 En dat in 't leed, dat dood en scheiding brengen,
 Zijn liefde soms haar gunst verscholen heeft.
 Werd ons vergund, door 's Levens Poort te treden
 En daar een blik op al Gods doen te slaan,
 De wolken van verborgenheid vergleden,
 Wij konden elke levensvraag verstaan.

Maar heden niet. Arm hart! staak dan uw treuren!
 Gods plannen worden, bloem-gelijk ontvouwd,
 Wij moeten niet de blaadjes openscheuren;
 De tijd ontplooit de harten, straks, van goud.
 En als wij na geduldig, moeizaam werken,
 Uitrusten mogen in het lichtgewest,
 Dan zeggen w' als wij 't „hoe" en „waarom" merken,
 O dit geloof ik vast: „God wist het 't best".

K.

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Op 29 Jan. j.l. zijn de volgende zendelingen te Rotterdam aangekomen: Ouderling Walle Koster, Ouderling Douwe J. van der Werff, Ouderling Alma H. Dalebout, Ouderling M. Le Roy de Korver en Ouderling William H. Timmerman, allen uit Salt Lake City, Utah; en Ouderling Clyde A. Holdaway uit Provo, Utah. Hun zijn de volgende steden als arbeidsvelden aangewezen, respectievelijk: Groningen, Leiden, Haarlem, Schiedam, Amsterdam-Noord en Dordrecht.

Ontslagen.

Ouderling en Zuster Hyrum Hand, voor geruimen tijd werkzaam te Dordrecht, waar Broeder Hand gemeente-president was, zijn eervol ontslagen van hun zendingswerk hier te lande; en zijn naar de Britsche Zending overgeplaatst, waar zij hun goeden arbeid in Broeder Hand's geboorteland verder voort zullen zetten. Hun dochter, Alice, die met hen naar Nederland was gekomen, is eveneens naar Engeland vertrokken.

Verplaatsingen.

Ouderling John L. Spitters van den Helder naar Den Haag; Ouderling Jesse K. Thorne eveneens van Den Helder naar Den Haag; Ouderling Everett A. van Orden van Amsterdam naar Den Helder; Ouderling Carter E. Jones van Groningen naar Den Helder; Ouderling James E. Houston van Groningen naar Utrecht; Ouderling Andrew P. Roghaar van Den Haag naar Groningen; Ouderling Daniel A. Grundmann eveneens van Den Haag naar Groningen; Ouderling Lowell J. van Dam van Delft naar Groningen; Ouderling Clyde Biddulph van Delft naar het hoofdkantoor der Zending; Ouderling Albert H. Bragonje van Haarlem naar Rotterdam; Ouderling Geert Boekweg van Leiden naar Rotterdam; Ouderling James J. de Bry van Rotterdam naar Almelo; Ouderling W. Rulon Lee van Almelo naar Amsterdam; Ouderling Morris Cundick van Amsterdam-Noord naar Overmaas; Ouderling Sylvester M. Dalebout van Overmaas naar Amsterdam; Ouderling Wilmer W. Tanner van Utrecht naar Dordrecht en Ouderling D. Stanford Harris van Schiedam naar Gouda.

Benoemd.

Ouderling Andrew P. Roghaar is tot president van het Groningsche District benoemd. De volgende zendelingen zijn als gemeente-presidenten aangesteld: Ouderling Everett A. van Orden te Den Helder, Ouderling Harlen F. Bybee te Amsterdam-Noord, Ouderling Nicholas Baker te Leiden en Ouderling Frederick H. Loertscher te Gouda.

Plaatselijke Gemeentebesturen.

Zondag 24 Januari j.l. werd te Dordrecht aan het gemeentepresidentschap, dat bestond uit een zending (Ouderling Hyrum Hand) en twee plaatselijke raadgevers (broeders Jacobus Teerlink en Marinus Dalebout) een eervol ontslag verleend.

In hun plaats is een volledig plaatselijk bestuur aangesteld, namelijk broeder Jan van de Merwe, president; broeder Daniël van der Waal, eerste raadgever en broeder Christiaan C. van Eijnsbergen, tweede raadgever.

Ook te Utrecht is een volledig plaatselijk bestuur aangesteld en wel op Zondag 6 Februari j.l.: broeder Albertus van Dijk, president, en broeders Bertus van den Hazel en Pieter Combee, raadgevers.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR MAART 1932.

AVONDMAALSVERS.

Heer, zegen ons, in Jezus' naam,
 Dat waardiglijk wij nutt'gen saam
 De zinnebeelden: bete en dronk,
 Van Hem Wiens dood ons 't leven schonk.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Matt. 5:16).

„Laat uw licht zoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken”

2½ MINUUT TOESPRAAKJES.

- 6 Maart. Profetieën in vroegere tijden.
 Profetieën van latere patriarchen.
 Oude Testament.
- 13 Maart. De Geschiedenis van den Bijbel. (Nieuwe Testament).
 Wat Lehi en Nephi leerden.
 Boek van Mormon.
- 20 Maart. De eerste discipelen.
 Het eerste Wonder.
 Nieuwe Testament.
- 27 Maart. Eerlijkheid en Betrouwbaarheid.
 Verwantschap tusschen den mensch en God.
 Evangelie Leer.

Uw Zondagsschool President is bereid U verder inlichtingen te geven.

H. W. B.

INHOUD.

De Zoon des Menschen . . .	49	De Kerken en de Wereldcrisis.	59
»Wat denkt gij van Christus?»	50	Huisbezoek-les voor Maart . .	60
Amsterdamsche Conferentie . .	52	Segolia	61
Algemeene Zaligheid	53	God weet het 't best	62
Van de Redactie:		Zendingsnieuws	63
»De Anti-Christelijke leerstel-		Zondagsschoolwerk voor Maart	
lingen der Mormonen«. . .	57	1932	64

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.